

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 7.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Femte Møde.

Lørdagen den 18de Juni.

(Forts.)

Rosenørn (forts.): Jeg kan derfor ikke see rettere, end at Sagen stod saaledes, at, hvis Regjeringen kunde holde Planterne i Besiddelse af den dem for 12 Aar indrømmede, og saa at sige garanterede Tilstand, vilde de ikke have kunnet faae noget Bederlag; men, efterat Regjeringen ikke har formaaet at gjøre dette, have de Fordring paa at faae udbetalt en Godtgjorelse for den manglende Fordeel, som de ikke have havt i disse 12 Aar af deres Slaver. Denne Beregning er opgjort i Bilag G, og den fører til et Bederlag af 49½ vestindiske Dalere eller Bataljons for hver af de Ufrie, hvilket aldeles stemmer med Regjeringens Forslag, 50 vestindiske Dalere. Jeg formoder altsaa, at Regjeringen, idet den saaledes er kommen til et Forslag, der i alt Fald i Resultatet stemmer med denne Beregning og denne hele Betragtningssmaade, ikke længere staaer paa det Standpunkt, hvorpaa den tidligere har staaet, og ifølge hvilket en Afgjorelse efter denne Betragtningssmaade af Sagen, der vistnok vilde være den, der nærmest frembød sig, vilde blive for byrdefuld. Regjeringen er nemlig nu, uanset, at det kan være noget mere byrdefuld, gaaet ind paa denne aldeles correcte og rigtige Betragtningssmaade af Sagen, og jeg kan derfor ikke Andet end ønske, at den maatte finde Afgjorelse i Henhold dertil. Derimod har jeg nogen Tvivl, om det ikke skulde være rigtigere, istedetfor at creere denne ikke ubetydelige Masse af Papiere, om muligt, at udbetale Halvdelen af Erstatningsbeløbet strax, eftersom der nu er gaaet eller i alt Fald, naar

Udførelsen finder Sted, vil være gaaet Halvdelen af den Tid, som fra først af var beregnet, og derimod successive udbetale i den Deel af Arrækken, som staaer tilbage, en Sjettedeel af det Tilbagestaaende, naturligtvis saaledes, at naar Boer, Fallitboer eller Dødsboer, indtraadte, de da kunde faae den hele Erstatning. Maaskee kunde man ogsaa bemyndige Gouverneuren til at give de Plantageeiere, der vitteligt gjorde Forbedringer paa deres Plantager, en anteciperet Betaling, hvis de ønskede det. Jeg havde heller slet Intet imod, om man sagde, at de Fordringer, som grundede sig paa en tidligere Besiddelse af Plantagerne ikke mere skulde kunne transporteres til Folk, der ikke eiede de samme Plantager, men at denne Godtgjorelse i 6 Aar med $\frac{1}{6}$ aarligt kun kom til Udbetaling til dem, der virkelig vare i Besiddelse af Plantagerne. Dette forekommer mig burde komme under Overveelse, men et andet Udgangspunkt end den Sum, der er foreslaaet, tror jeg ikke, man skal tage. Man skylder Plantageeierne dette, men man skylder dem paa ingen Maade mere. Naar de faae det, have de faaet Alt, hvad de efter denne Sags tidligere Historie have Fordring paa, men der bør heller ikke see nogen Afkortning deri.

Finantsministeren: Det Væsentligste i denne Sag er jo vistnok Resultatet, og det vil af den sidste arede Talers Foredrag fremgaae, at han mener, Regjeringen ved det nu foreliggende Lovforslag er kommen til det rigtige Resultat. Jeg finder, hvilket ogsaa fremgaaer af de meddeelte Oplysninger, at der er Meget, der taler for den Betragtningssmaade, som den arede Rigsdagsmand gjorde gjældende, skøndt jeg dog er tilbøielig til at antage, at han